

EL MICALET GALÀCTIC

Mon pare és un carranc

Cristina Oleby

Il·lustracions de Roger Simó

4

Cada estiu lloguem el mateix
apartament, en el mateix poble,
i anem a la mateixa platja.
M'agrada perquè ens alcem tard,
mengem truita de creïlles davall
del para-sol i sempre som els
últims que ens n'anem.

També m'agrada arrebossar-me en l'arena com una croqueta, i això era just el que estava fent el dia que mon pare es va convertir en carranc. Em vaig girar per a ensenyar-li que tenia arena fins i tot en les pestanyes, i llavors el vaig veure damunt de la tovallola, mirant-me amb els seus ulls bombats.

6

MAMÀ!!

Vaig cridar:
-Mamààà!
Però estava en l'aigua amb el meu
germà petit.

Vaig cridar:

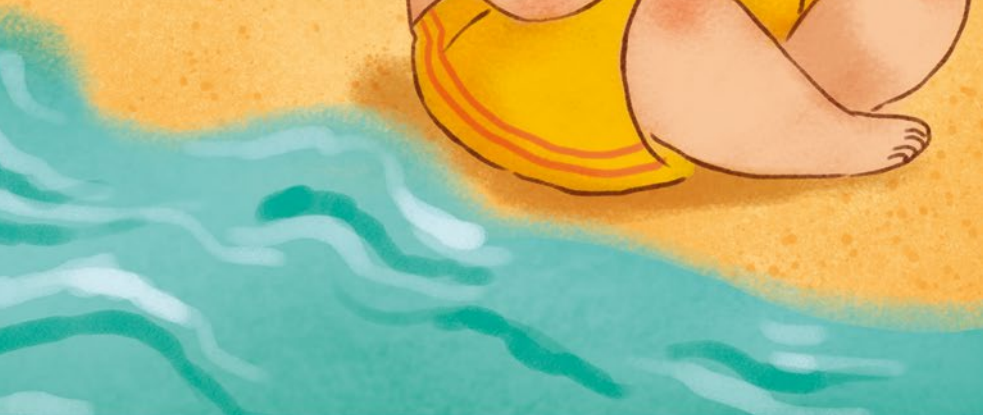
–Iaiaaa!

Però estava passejant per la vora
perquè se li posaren fortes les cames.

10

Hi A A A A A A

Així que vaig cridar:
–Papààà!
I em vaig posar a plorar.

